



B9-0042/2020

10.1.2020

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta
(2019/2956(RSP))

Esther de Lange
PPE-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (2019/2956(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),
 - ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (ilmastosopimus) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
 - ottaa huomioon ilmastosopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyyn Pariisin sopimuksen,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävä kehityksen tavoitteet,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmastonmuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti¹,
 - ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman vuonna 2019 Madridissa Espanjassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 25)²,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
1. suhtautuu erittäin myönteisesti komission puheenjohtajansa Ursula Von der Leyenin johdolla tekemään ehdotukseen Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta;
 2. korostaa, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman on oltava osa uutta kasvustrategiaa, joka hyödyttää unionin kansalaisia ja yrityksiä;
 3. suhtautuu erityisen myönteisesti kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan ja kaikkien sidosryhmien osallistumiseen sekä siihen, että tinkimättömänä tavoitteena on kytkeä ympäristö- ja ilmastopolitiikka kaikkien talouden alojen kilpailukykyyn ja politiikkaan, joka asettaa ihmiset etusijalle; korostaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja nykyisen politiikkakehityksen välisen johdonmukaisuuden merkitystä; katsoo vihreän kehityksen ohjelman tarjoavan tilaisuuden arvioida EU:n tason nykyistä politiikkajohdonmukaisuutta;

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0217.

² Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0079.

4. muistuttaa, että kaikkien alojen on osallistuttava hiilineutraalin talouden saavuttamiseen ja että kaikkien politiikkojen olisi perustuttava näyttöön ja tieteeseen;
5. pitää perusteellisten vaikutustenarviointien käyttöä tältä kannalta myönteisenä;
6. tukee ilmastoneutraaliuden periaatetta ja toteaa, että komission marraskuussa 2018 tekemän analyysin mukaan ilmastoneutraaliuden toteuttaminen voi luoda lisää työpaikkoja ja kasvua, jos se tehdään asianmukaisesti;
7. korostaa, että ilmastonmuutos ja ympäristön tilan heikkeneminen ovat maailmanlaajuisia haasteita, jotka edellyttävät maailmanlaajuisia toimia; korostaa tarvetta asettaa kunnianhimoisia tavoitteita mutta myös saada muut maailman alueet toimimaan samansuuntaisesti;

EU:lle kunnianhimoisemmat ilmastotavoitteet vuosiksi 2030 ja 2050

8. tukee tavoitetta tehdä taloudesta ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä;
9. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden on perustuttava riippumattoman sääntelyntarkastelulautakunnan kattavaan vaikutustenarviointiin; korostaa, että arvioinnissa on sovellettava ala- ja aluekohtaista lähestymistapaa; katsoo lisäksi, että komissio olisi velvoitettava esittämään vaikutustenarvioinnin yhteydessä myös pakolliset investointien tuottoa koskevat arvoinnit ja sen olisi otettava huomioon toimenpiteiden mahdollinen vaikutus energian hintoihin eri alueilla ja aloilla, kun se ehdottaa uutta lainsäädäntöä tai tarkistaa nykyistä oikeudellista kehystä teollisuus-, energia- ja tutkimuspolitiikan alalla;
10. kannattaa komission puheenjohtajan ehdottamaa EU:n tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä vuoteen 1990 verrattuna; toteaa, että tavoitteen pohjaksi otetaan luotettava vaikutustenarviointi ja sitä voidaan nostaa tiettyjen edellytysten täytyessä, myös kansainvälisissä neuvotteluissa ja niiden taloudellisten seurausten arvioinnin jälkeen, ja tällöin pidetään mielessä tarve säilyttää taloudellinen kilpailukyky ja saada kaikki ihmiset mukaan; myöntää, että 50 prosentin tavoite on jo hyvin kunnianhimoinen, sillä vaikka voimassa oleva lainsäädäntö pantaisiin tiukasti täytäntöön ja Yhdistynyt kuningaskunta tekisi täysipainoisesti yhteistyötä EU:n ilmastopolitiikassa, päästään vain 45 prosenttiin;
11. korostaa, että on tärkeää turvata unionin teollisuuden kilpailukyky siten, että nykyiset toimenpiteet hiilivuodon estämiseksi voidaan korvata vain, jos voidaan panna täysimääräisesti täytäntöön WTO:n sääntöjen mukainen hiilitullijärjestelmä ilman, että muilla aloilla aiheutuu merkittäviä vääristymiä; katsoo, että EU:n ilmasto- ja teollisuuspolitiikan on oltava tiiviisti sidoksissa toisiinsa, jotta estetään hiili- ja investointivuodot ja suojellaan työpaikkoja; toteaa, että saattaa olla tarpeen toteuttaa toimenpiteitä tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi; toteaa olevansa siinä tapauksessa halukas arvioimaan perusteellisen vaikutustenarvioinnin pohjalta mahdollisuutta ottaa käyttöön hiilidioksidipäästöjen tullimekanismi, joka on WTO:n sääntöjen mukainen ja joka voi täydentää nykyisiä toimenpiteitä hiilivuodon estämiseksi; korostaa, että tällainen mekanismi on sisällytettävä unionin teollisuusstrategiaan, jotta voidaan kannustaa teollisuutta tuottamaan puhtaita ja

kilpailukykyisiä tuotteita ja välttää hiilivuoto vaarantamatta kaupankäyntimahdollisuuksia;

Puhdasta, kohtuuhintaista ja toimitusvarmaa energiaa

12. korostaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan konkreettisia täytäntöönpanotoimenpiteitä ja täytäntöönpanon valvontaa kansallisella ja EU:n tasolla; katsoo, että energiatehokkuusdirektiivin ja uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tarkistamisen ennen niiden täytäntöönpanoa olisi varmistettava oikeudellinen investointivarmuus;
13. tukee komission tavoitetta lisätä puhtaan, kohtuuhintaisen ja toimitusvarman energian tarjontaa; korostaa rajatylittävien yhteenliittäntöjen merkitystä täysin yhdentyneiden energiamarkkinoiden kannalta ja katsoo, että Euroopan energiainfrastruktuurin on kehitettävä samaan suuntaan ja samalla vauhdilla, jotta tätä energiakäännettä voidaan tukea täysimääräisesti; pitää tärkeänä tehostaa maakaasun käyttöä siirtymävaiheen energialähteenä sekä vedyn käyttöönottoa liikenteessä ja teollisuudessa, jotta voidaan selviytyä talouden laajemmasta sähköistymisestä; korostaa tarvetta noudattaa EU:n energiaklustereita koskevaa strategista lähestymistapaa, jolla pyritään hyödyntämään tehokkaimpia investointeja aurinkoenergiaan, tuulivoimaan ja muihin kestäviin energialähteisiin;
14. korostaa tarvetta taata oikea tasapaino, jotta turvattaisiin energiaunioni, joka on paitsi puhtaampi myös kohtuuhintainen ja turvallisempi unionin kuluttajille, kansalaisille ja yrityksille; katsoo, että tarvitaan asianmukaista EU:n rahoitusta, jotta kuluttajien energialasku säilyy kohtuullisena;
15. korostaa hiilidioksidipäästöjen vähentämisen suurta potentiaalia rakennusosalalla ja panee tyytyväisenä merkille asiaa koskevat komission ehdotukset ja erityisesti sen ehdotuksen vähentää korjausrakentamista koskevia kansallisia sääntelyesteitä; kannustaa edistämään puurakentamista ja ekologisten rakennusmateriaalien käyttöä julkisissa rakennuksissa;
16. kannattaa ajatusta asianmukaiseen vaikutustenarviointiin perustuvista markkinapohjaisista toimenpiteistä rakennusosalalla; pitää äärimmäisen tärkeänä, että otetaan asianmukaisesti huomioon kaikkien toimenpiteiden kilpailuvaikutus eurooppalaisiin yrityksiin ja että torjutaan toimintojen siirtymistä muihin maihin erilaisten ympäristönormien vuoksi;
17. korostaa, että Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen kirjatun toissijaisuusperiaatteen mukaan kansallista energialähteiden yhdistelmää koskevat päätökset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan; toteaa, että ydinenergialla voi vähähiilisenä teknologiana olla oma roolinsa kansallisessa energialähteiden yhdistelmässä edellyttäen, että varmistetaan riittävällä tavalla mahdollisimman tiukkojen turvallisuusnormien noudattaminen ja varaudutaan riittävän hyvin käytöstäpoistoon sekä otetaan huomioon rajatylittävät kysymykset;

Teollisuuden kannustaminen puhtaaseen kiertotalouteen

18. tukee täysin teollisuutta koskevaa lukua ja komission sitoumusta esittää teollisuusstrategia jo maaliskuussa 2020; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että energiavaltaiset teollisuudenalat, kuten teräs-, kemian- ja sementtiteollisuus, ovat välttämättömiä Euroopan taloudelle ja että niiden modernisointi ja irrottaminen hiilestä on äärimmäisen tärkeää;
19. katsoo, että komission lähestymistapa vihreän kehityksen ohjelmaan on sovitettava yhteen johdonmukaisen teollisuuspolitiikan kanssa, jotta voidaan vahvistaa Euroopan kilpailukykyä ja sen maailmanlaajuista asemaa edelläkävijänä; katsoo, että Euroopan unioni tarvitsee uudelleenteollistamista, teollisen perustansa nykyaikaistamista, sisämarkkinoiden lujittamista ja kilpailukykyisen toimintaympäristön luomista teollisuudelle, myös toimivaa pk-yrityksiä koskevaa strategiaa, jotta voidaan tukea vihreän kehityksen ohjelmassa esitettyjä toimenpiteitä;
20. korostaa, että EU:n julkisia hankintoja koskevia sääntöjä on tarkasteltava uudelleen ja tarkistettava, jotta voidaan varmistaa aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n yrityksille, erityisesti kestäviä tuotteita tai palveluja esimerkiksi julkisen liikenteen alalla tuottaville yrityksille, jotka voivat joutua valtiontukea tai muita tasapuolisia toimintaedellytyksiä heikentäviä etuja saavien kolmansien maiden yritysten epäreilun kilpailun kohteeksi joilla ei välttämättä ole yhdenvertaisia mahdollisuuksia osallistua julkisiin hankintoihin kolmansissa maissa;
21. pitää tarpeellisena luoda asianmukainen EU:n kehys, jolla edistetään vihreitä liiketoimintamalleja ja puututaan teollisuuden erityisiin ongelmiin ja haasteisiin siten, että tuetaan vähähiiliseen talouteen siirtymistä, esimerkiksi sähkön ja kaasun hintoja, käytettävissä olevia teknologioita (yhteistuotanto, kaasu, vety, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi sekä hiilidioksidin erotus, käyttö ja varastointi) ja hiilidioksidipäästöjä koskevia teollisia prosesseja;
22. suhtautuu myönteisesti kiertotaloutta koskevaan EU:n toimintasuunnitelmaan ja pyytää komissiota esittämään kattavan kehityksen teollisuuden kannustamiseksi siirtymään kiertotalouteen;
23. katsoo, että puhtaan kiertotalouden toteutuminen edellyttää kokonaisvaltaista teollisuuspolitiikkaa, joka kattaa myös pk-yritykset; korostaa tarvetta luoda arvoa kansalaisille, ympäristölle ja taloudelle; painottaa, että strategiaan täytyisi sisältyä digitaalinen ja ympäristöön liittyvä muutos ja sen täytyisi vahvistaa eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä; katsoo, että EU:n työntekijöiden osaamisen parantaminen ja ylläpitäminen antaa kilpailuetua EU:n teollisuudelle;
24. tukee vahvaa kannanottoa läpimurtoteknologioiden, kuten puhtaan teräksen, edistämisen puolesta ja odottaa merkittävää rahoitusta näille teknologioille; tukee vahvaa yhteyttä digitaalitekнологiaan; korostaa, että teknologioiden edistämällä ja rahoituksella on oltava vahva yhteys uuteen pk-yrityksiä koskevaan strategiaan ja siinä esitettyihin lainsäädäntöaloitteisiin, jotta varmistetaan nopea pääsy markkinoille;

Kestävään ja älykkäaseen liikkumiseen siirtymisen nopeuttaminen

25. toteaa, että liikenne on unionin talouden kannalta avainala, ja on tietoinen siitä, että liikenteen päästöjen vähentäminen on haasteellista; korostaa tarvetta varmistaa, että kaikkia liikennemuotoja pidetään yhtä tärkeinä;
26. katsoo, että merenkulun on edistettävä vihreää siirtymää ja että EU:n on autettava merenkulkua luopumaan raskaan polttoöljyn käytöstä; painottaa lisäksi, että EU:n olisi tehostettava työtään merenkulkua koskevan kansainvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi ja vaadittava nostamaan tavoitetasoa sekä arvioitava EU:n sisäisen merenkulun sisällyttämistä päästökauppajärjestelmään;
27. kannustaa komissiota vahvistamaan kansainvälisen lentoliikenteen päästöhyvitysjärjestelmän (CORSA) määräyksiä ja ottamaan ne aikaisemmin käyttöön sekä tukemaan ilmailualan päästöjen vähentämistä koskevan pitkän aikavälin tavoitteen hyväksymistä;
28. kannattaa ajatusta asianmukaiseen vaikutustenarviointiin perustuvista markkinapohjaisista toimenpiteistä liikennealalla; pitää äärimmäisen tärkeänä, että otetaan asianmukaisesti huomioon kaikkien toimenpiteiden kilpailuvaikutus eurooppalaisiin yrityksiin, että liikkuvuus säilyy kohtuuhintaisena ja että torjutaan toimintojen siirtymistä muihin maihin erilaisten ympäristönormien vuoksi;
29. kannustaa siirtymistä vähähiilisiin liikenneinfrastruktuureihin ja liikkuvuusjärjestelmiin hyödyntämällä uusia teknologioita ja digitalisaatiota; kehottaa komissiota tarkastelemaan uusia teknologioita ja palveluja, kuten multimodaalista, sähköistä ja autonomista liikennettä, alailmatilan lentoliikennettä ja tilausliikennettä, kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemisen kulmakivenä sekä kehottaa tarjoamaan digitalisaation ja täysin autonomisten ajoneuvojen käyttöä edistäviä kannustimia, sillä ne auttavat vähentämään merkittävästi kasvihuonekaasupäästöjä ja hiilidioksidia sekä kuolonuhreja ja loukkaantumisia;
30. toteaa, että multimodaaliliikennettä on parannettava ja että tämä koskee erityisesti multimodaalisia tavarankuljetuksia, joissa hyödynnetään rautatie- ja vesiliikennettä, mukaan lukien lähimerenkulku; kehottaa toteuttamaan lainsäädäntötoimia rautateiden pidemmän matkan tavaraliikenteen potentiaalin vapauttamiseksi ja kehottaa komissiota vahvistamaan rautateiden tavaraliikennekäytäviä ja parantamaan kapasiteettiin liittyvää koordinoitua, vastuuvollisuutta ja joustavuutta tiiviissä yhteydessä Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseen;
31. korostaa, että yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue on yksi liikennemuotosiirtymän edellytys; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2020 lopussa strategian ja vuoden 2021 loppuun mennessä konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia, joilla lopetetaan kaikenlainen EU:n kilpailukykyä haittaava protektionismi ja sisämarkkinoiden pirstaloituminen;
32. kehottaa komissiota kehittämään koordinoitua EU:n kehyksen sisävesiväyliä koskeville säännöille; pyytää komissiota tukemaan aktiivisesti myös sisävesiliikenteen kattavaa intermodaalisuutta ja erityisesti kansallisten vesiliikennejärjestelmien rajatylittävää verkottumista, jota on parannettava;

33. korostaa, että huolimatta hyvistä eurooppalaisista aloitteista, kuten älyliikennejärjestelmät (ITS), yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan ilmaliikenteen hallinnan tutkimushanke (SESAR), Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmä (ERTMS), SafeSeaNet ja jokitiedotuspalvelu (RIS), EU:n uudessa liikennestrategiassa on ratkaistava haasteet, joita aiheuttaa erityisesti yhteistoiminnallisten älyliikennejärjestelmien (C-ITS) ja SESARin hajanainen käyttöönotto, joka haittaa yhteentoimivuutta;
34. muistuttaa, että yksin yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan avulla pystytään vähentämään ilmailun päästöjä vähintään 10 prosenttia ilman suuria kustannuksia; kehottaakin laatimaan ilmailualalle selkeän sääntelyn etenemissuunnitelman, joka perustuu teknisiin ratkaisuihin, jossa otetaan huomioon infrastruktuuri ja vaihtoehtoisia polttoaineita koskevat vaatimukset ja jolla pyritään tehokkaaseen toimintaan; pyytää jatkamaan ja lisäämään yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan, Clean Sky -ohjelman, SESARin ja EU:n satelliittinavigointijärjestelmien EU-rahoitusta;
35. kehottaa komissiota esittämään vuoden 2020 loppuun mennessä strategian, jonka tarkoituksena on TEN-T-runkoverkon valmiiksi saattaminen vuoteen 2030 mennessä ja joka kattaa myös tarvittavat digitaaliset järjestelmät, kuten ERTMS:n ja 5G:n, ja tekemään sen jälkeen lainsäädäntöehdotuksia, joilla varmistetaan, että strategia ja jäsenvaltioiden tekemät sitoumukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön;
36. kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan innovatiivisten strategioiden, latausinfrastruktuurin ja vaihtoehtoisten polttoaineiden asianmukaiseen rahoitukseen ja nopeuttamaan niiden käyttöönottoa sekä tekemään yhteistyötä teknisissä kysymyksissä saumattoman järjestelmän aikaansaamiseksi; pyytää komissiota pohtimaan, miten voidaan toteuttaa teknisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan tuottaa suuria määriä vaihtoehtoisia polttoaineita vuoden 2030 jälkeen sekä toteuttaa vaihtoehtoisten polttoaineiden jakelu kaikissa uusissa infrastruktuurihankkeissa;
37. pyytää komissiota korjaamaan synteettisten polttoaineiden nykyiset teknologiset ja taloudelliset puutteet esittämällä vaihtoehtoja niiden tuotannon ja markkinoille pääsyn kannustamiseksi sekä lisäresursseja tutkimukseen; korostaa, että on tärkeää tutkia vaihtoehtoja synteettisten polttoaineiden vähimmäisprosenttiosuudeksi, joka voisi nousta ajan myötä;
38. kehottaa komissiota tarkistamaan vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurista annettua direktiiviä ja TEN-T-asetusta päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen ja alusten käyttöönoton nopeuttamiseksi;

Pelloilta pöytään: reilun, terveyttä edistävän ja ympäristöystävällisen elintarvikejärjestelmän kehittäminen

39. panee tyytyväisenä merkille ilmoituksen, jonka mukaan vuonna 2020 esitetään Pelloilta pöytään -strategia, ja pitää kiinni siitä, että viljelijät ja kalastajat on ehdottomasti otettava mukaan mahdollisten toimenpiteiden laatimiseen; korostaa, että EU:n viljelijöillä on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman haasteiden ratkaisemisessa; painottaa myös uuden taloudellisen tuen ja hyvin rahoitetun yhteisen maatalouspolitiikan merkitystä;

40. tähdentää, että unionin viljelijöille on annettava välttämättömät taloudelliset resurssit ja kaikki tarvittavat välineet ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja siihen sopeutumiseksi varsinkin, jotta he voivat vastata paremmin volatiliteettiin ja kriiseihin; painottaa myös, että heidän on voitava järjestäytyä ja investoida siirtymiseen kestävämpiin maatalousjärjestelmiin, jotka perustuvat kaksinkertaiseen suorituskykyyn eli siihen, että samaan aikaan sekä saadaan myönteisiä ympäristövaikutuksia että parannetaan EU:n maatalouden kilpailukykyä;
41. huomauttaa, että Pellolta pöytään -strategiassa on käsiteltävä kuluttajien vastuuta ja sitä, että kestävämpien elintarvikejärjestelmien kysyntä yleisön keskuudessa ja elintarvikeketjun kyky tarjota viljelijöille kestäviä hintoja ja tuloja eivät kohtaa;
42. korostaa myös, että Pellolta pöytään -strategiassa on käsiteltävä sitä, miten EU:n kilpailulainsäädäntö vaikuttaa elintarvikeketjun kestävyYTEEN, mikä näkyy muun muassa tuottajiin kohdistuvana paineena ja siinä, että alkutuottajien merkittävää panosta korkealaatuisten elintarvikkeiden tuottamisessa ja julkishyödykkeiden tarjoamisessa yhteiskunnalle ei tunnusteta ja yhteiskunta ei tällä hetkellä palkitse siitä riittävästi;
43. korostaa, että on tärkeää kannustaa kehittämään ja käyttämään uusia innovatiivisia teknologioita, joilla autetaan viljelijöitä vastaamaan ilmastoon ja ympäristöön liittyviin haasteisiin, ja kehottaa komissiota selventämään uusia jalostustekniikoita koskevaa EU:n lainsäädäntökehystä, jotta taataan oikeusvarmuus viljelijöille ja siemenviljelijöille ja varmistetaan, että uusilla jalostustekniikoilla voidaan edistää vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista;
44. vaatii tekemään torjunta-aineiden vähentämistavoitteista asianmukaiset vaikutustenarvioinnit;
45. tähdentää, että EU:hun tuotaviin elintarvikkeisiin ja rehuihin on sovellettava EU:n ympäristönormeja; tukee sitoumusta vähentää ruokahävikkiä ja torjua elintarvikepetoksia ja korostaa, että on tärkeää luoda oikeudellinen kehys tuontielintarvikkeille sen varmistamiseksi, että ne ovat EU:n ympäristönormien mukaisia;
46. katsoo, että avoimuutta kuluttajien kannalta on edistettävä käyttämällä objektiivisia, syrjimättömiä ja harhaanjohtamattomia merkintöjä kestäväällä ja taloudellisesti tehokkaalla tavalla myös, jotta voidaan lisätä rajatylittävää kauppaa sisämarkkinoilla, ja että tämä on toteutettava erityisesti kehittämällä uusia välineitä, kuten lohkoketjuja, ja ottamalla käyttöön Euroopan laajuinen lähestymistapa, muun muassa tiettyjen elintarvikkeiden alkuperämaamerkinnt, pirstaloimatta sisämarkkinoita tai haittaamatta tuottajien rajatylittävää yhteistyötä;
47. tukee voimakkaasti ajatusta kannustaa terveellistä elämäntapaa edistävien eurooppalaisten maataloustuotteiden tuotantoa ja kulutusta esimerkiksi siten, että jäsenvaltioita kehoitetaan soveltamaan kohdennetumpia alv-kantoja esimerkiksi hedelmiin ja vihanneksiin; on huolissaan elintarvikeketjun vakavista puutteista, sillä se ei palkitse viljelijöitä korkealaatuisten elintarvikkeiden tuottamisesta ja julkishyödykkeiden tarjoamisesta yhteiskunnalle ja elintarvikkeita käytetään usein vähittäiskaupassa sisäänheittotuotteina;

Ekosysteemien ja biodiversiteetin säilyttäminen ja ennallistaminen

48. muistuttaa metsäalan ja kestävä metsänhoidon laajalti merkittävästä asemasta kehitettäessä kestäviä ratkaisuja aikamme haasteisiin; korostaa, että kestävällä ja aktiivisella metsänhoidolla on keskeinen rooli EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisessa ja että sen olisi siksi oltava yksi EU:n metsästrategian keskeisistä tavoitteista Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa; huomauttaa, että metsäala sitoo jo pysyvästi 10 prosenttia EU:n hiilidioksidipäästöistä ja muodostaa siten valtavan hiilinielun;
49. tukee voimakkaasti komission toteamusta, jonka mukaan metsät ovat ratkaisevan tärkeitä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä Euroopassa ja että vihreän kehityksen ohjelmaan sisällytetään kestävä metsänhoidon kannustimia; korostaa, että YMP:n toisen pilarin suhteettomia leikkauksia ei voida hyväksyä eivätkä ne helpota tällaisen tuen varmistamista; korostaa tarvetta harkita muita rahoituslähteitä kestävä metsänhoidon ja kaupunkien viherryttämisen tukemiseksi;
50. korostaa metsien monikäytön merkitystä ja sitä, kuinka metsien taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät ulottuvuudet edistävät ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä biotalouden kehittämistä ja tätä kautta myös talouskasvua ja työpaikkojen luomista koko arvoketjussa; tähdentääkin, että vuoden 2020 jälkeisen EU:n metsästrategian olisi oltava olennainen ja perustava osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa, jotta varmistetaan metsiin liittyvien eri politiikkojen koordinointi ja synergia; muistuttaa myös, että EU:n uuden metsästrategian tavoitteisiin olisi kuuluttava myös tehokas metsitys sekä Euroopan metsien säilyttäminen ja ennallistaminen, jotta voidaan lisätä hiilinieluja sekä vähentää metsäpaloja ja rajoittaa niiden leviämistä, kuten tiedonannossa korostetaan;
51. muistuttaa, että metsien ja metsäalan hyödyt ulottuvat paljon biologista monimuotoisuutta ja ilmastonmuutoksen hillitsemistä pidemmälle; huomauttaa, että metsät ja metsäala edistävät osaltaan paikallista, kansallista ja koko EU:n taloutta sekä maaseudun kehittämistä ja niillä on virkistystoimintaan liittyvä rooli; tähdentääkin, että EU:n metsästrategiasta ei saa tulla toissijainen biodiversiteettistrategiaan nähden vaan sen pitäisi olla kokonaisvaltainen, vahva ja riippumaton strategia;
52. muistuttaa, että maaperään on maailmanlaajuisesti sitoutunut noin kaksi kertaa enemmän hiiltä kuin mitä ilmakehässä on; on tietoinen niittyjen tarjoamista mahdollisuuksista hiilen sitomiseen, kunhan alueelliset olosuhteet otetaan huomioon; kannattaa niittyjen lisäämistä hiilen sitomiseksi laitumenhoidon, suotuisten rehukasvilajien kylvämisen, lannoitteiden käytön ja kastelun sekä huonontuneiden niittyjen ja niittyjen biologisen monimuotoisuuden ennallistamisen avulla;
53. korostaa tarvetta säilyttää biologinen monimuotoisuus ja suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen esittää biodiversiteettistrategia maaliskuuhun 2020 mennessä; kehottaa toteuttamaan Natura 2000 -verkoston suojelurahoitukseen liittyviä parannuksia, jotta voidaan sopeutua paremmin ilmastonmuutoksen vaikutuksiin ja samalla suojella ja säilyttää perheviljelmiä; pitää tärkeänä, että jäsenvaltioille annetaan enemmän joustovaraa biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteidensa

saavuttamisessa muun muassa antamalla niille mahdollisuus mukauttaa toimiaan muiden jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen ja kokemusten perusteella;

54. suhtautuu myönteisesti biologista monimuotoisuutta koskevan NaturAfrica-aloitteen käynnistämiseen; muistuttaa viimeaikaisista havainnoista, jotka koskevat maailman metsien heikkenevää tilannetta, ja korostaa metsien systeemistä merkitystä ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden kannalta sekä niiden roolia alkuperäiskansojen kotina; kehottaa komissiota laatimaan kestäviä toimitusketjuja koskevia pakottavia sääntöjä ja edistämään kestävästä maankäytöstä, metsitystä, sertifiointijärjestelmiä ja vaihtoehtoisia tulonlähteitä paikallisyhteisöille;
55. vaatii luonnonvaraisten lajien järjestelmällistä ja standardoitua seurantaa;

Myrkyttömään ympäristöön tähtäävä nollapäästötavoite

56. kannattaa uutta lainsäädäntöä, jolla varmistetaan ilmanlaadun parantaminen, mutta edellyttää, että siinä olisi sovellettava laajempaa lähestymistapaa eli siinä olisi käsiteltävä esimerkiksi laivaliikenteen saastumislähteitä eikä keskityttävä pelkästään symbolisiin toimenpiteisiin, kuten dieselautojen kieltämiseen kaupungeissa;
57. kannattaa periaatetta, jonka mukaan kustakin aineesta tehdään vain yksi arviointi, ja toteaa, että kemikaaleja koskevia kieltoja olisi otettava käyttöön vain, jos vaihtoehtoja on käytännössä saatavilla ja erityisesti pk-yritysten hallinnollista taakkaa vähennetään;
58. kehottaa komissiota tekemään kemikaalien pitkäaikaistoksisuuden arvioinnista lakisääteisen vaatimuksen;

Euroopan vihreän kehityksen ohjelman rahoittaminen ja oikeudenmukaisen siirtymän turvaaminen

59. korostaa, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman on EU:n uutena kasvustrategiana saatava rahoitusta EU:n talousarviosta, EIP:ltä ja muilta rahoituslaitoksilta sekä kansallisista talousarvioista ja sille on annettava tarvittavat resurssit sen tavoitteiden saavuttamiseksi; huomauttaa siksi, että tällä alalla tarvittavien merkittävien investointien kattamiseksi tarvitaan lisärahoitusta;
60. korostaa, että vuosien 2021–2027 monivuotisella rahoituskehityksellä on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamisessa ja että ilmastotoimet on valtavirtaistettava tulevalla kaudella merkittäväksi osaksi monivuotisen rahoituskehityksen toimintapolitiikkoja ja ohjelmia; katsoo, että parlamentin monivuotista rahoituskehystä koskevassa väliaikaisessa mietinnössä ja sen jälkeen annetuissa päätöslauselmissa esittämä seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen rahoitustasoa koskeva kanta on Euroopan vihreän kehityksen ohjelman vuoksi entistäkin perustellumpi; vastustaa voimakkaasti kaikkia pyrkimyksiä alentaa rahoituksen tasoa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja toteaa, että rahoituksen leikkaaminen vaarantaisi myös Euroopan vihreän kehityksen ohjelman täytäntöönpanon, uskottavuuden ja osallistavuuden; painottaa pitkäaikaista kantaansa, jonka mukaan uudet aloitteet on aina rahoitettava uusilla määrärahoilla eikä muiden toimintapolitiikkojen kustannuksella; katsoo siksi, että kaikkien Euroopan vihreän kehityksen ohjelman pohjalta tehtävien uusien lainsäädäntöehdotusten rahoituksen olisi

oltava komission aiempien monivuotiseen rahoituskehyykseen liittyvien ehdotusten rahoituksen lisäksi tulevaa uutta rahoitusta; toteaa jälleen tukevansa komission ehdotuksia uusista omista varoista, jotka vastaavat EU:n keskeisiä tavoitteita, joita ovat muun muassa ilmastonmuutoksen torjunta ja ympäristönsuojelu;

61. suhtautuu myönteisesti 100 miljardin euron oikeudenmukaisen siirtymän mekanismin periaatteeseen ja pyytää, että tähän merkitykselliseen hankkeeseen osoitetaan riittävästi rahoitusvaroja; on vakuuttunut siitä, että tämän välineen vankka rahoitus on keskeinen tekijä siinä, että päästään yhteisymmärrykseen seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyyksestä ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelma pannaan menestyksekkäästi täytäntöön; pitää tärkeänä varmistaa asianmukainen seurantakehys, jotta voidaan seurata tällaisen mekanismin käyttöä jäsenvaltioissa;
62. tähdentää, että oikeudenmukaisen siirtymän mekanismin on oltava paljon muutakin kuin rahasto eli siinä on otettava huomioon yritysten, myös pk-yritysten, sekä alueiden ja ihmisten tarpeet; katsoo, että uskottavan ja vankan oikeudenmukaisen siirtymän rahaston, joka perustuu EU:n siirtymävaiheessa olevien kivihiihialueiden foorumin valmistelutyöhön, on tuettava siirtymistä puhtaaseen energiaan erityisesti kaikilla hiilivaltaisilla alueilla; katsoo, että rahasto olisi suunnattava ensisijaisesti kaikille siirtymävaiheessa oleville hiilivaltaisille alueille, mukaan luettuina alueet, joilla käytetään turvetta polttoaineena; katsoo, että kunkin hiilialueen siirtymävauhdin sekä hankkeiden kypsyyden olisi oltava hankkeiden hyväksymisen avaintekijöitä; korostaa, että rahasto edellyttää lisää talousarvioresursseja eli uusia määrärahoja sekä erillistä budjettikohtaa seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyyksessä ja että sen ei pitäisi korvata muita EU:n rahoitusohjelmia tai vähentää niiden määrärahoja ja sille on annettava etusija, jos talousarviossa ilmenee uusia rahoitusmahdollisuuksia;
63. kannattaa tavoitetta sisällyttää kansallisiin talousarvioihin ympäristönäkökohtia; on ehdottomasti sitä mieltä, että vakaus- ja kasvusopimusta ei saa heikentää, koska me emme saa siirtää tuleville sukupolville kestäättömiä ympäristö- tai rahoitusvelkoja;
64. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelma on otettava täysimääräisesti huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyyksessä; korostaa tarvetta lisätä merkittävästi ilmastoon liittyvää kehitysrahoitusta seuraavalla budjettikaudella painottaen erityisesti elintarviketurvaa, älykästä ja kestävää maataloutta, kestävää energiaa, metsätaloutta ja biologista monimuotoisuutta sekä vesi- ja jätevesihuoltoa;
65. korostaa, että huomattavan osan vihreän kehityksen ohjelman edellyttämästä rahoituksesta on tultava jäsenvaltioiden talousarvioista; painottaa, että tätä rahoitusta ei voida pitää EU:n finanssipoliittisten sääntöjen mukaisena kertaluonteisena toimenpiteenä; on huolissaan siitä, että vihreän kehityksen ohjelman tuleva rahoitusmalli saattaa vaarantua, jos ei noudateta kestävää finanssipolitiikkaa ja jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne ei ole uskottava; vaatii siksi, että julkisia ”vihreitä investointeja” on kohdeltava vakaus- ja kasvusopimuksessa aivan samalla tavalla kuin kaikkia muitakin julkisia menoja; korostaa, että riippumatta siitä, mikä rahoitusmalli valitaan, se ei saa vaarantaa julkisen talouden kestävyyttä EU:ssa ja EIP:n on voitava säilyttää nykyinen AAA-luottoluokitus; korostaa kuitenkin, että vihreän kehityksen ohjelmassa toteutettavien kestävien investointien on oltava aidosti täydentäviä eivätkä ne saa johtaa markkinarahoituksen syrjäyttämiseen; tähdentää myös, että EIP:n rahoitus

pitää suunnata ensisijaisesti pk-yrityksille ja markkina-arvoltaan keskisuurille yrityksille, jotta voidaan kannustaa tuotantoprosessien siirtymistä vihreämmän talouden suuntaan;

66. on sitä mieltä, että vihreän kehityksen ohjelman edistäminen siten, että voidaan saavuttaa sen kunnianhimoiset tavoitteet, edellyttää tulevana vuosikymmeninä suurta määrää toteuttamiskelpoisia hankkeita; katsoo, että siksi on suunniteltava asianmukaisia kannustimia kattavan EU:n kehityksen puitteissa yksityisen sektorin aloitteiden tukemiseksi; katsoo, että tällaisten hankkeiden, myös rajatylittävien ja alueellisten hankkeiden, yhdistämisen on oltava osa ratkaisua; katsoo tarpeelliseksi, että tarjolla on Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) yhteydessä toimivan Euroopan investointineuvontakeskuksen tapainen kattava neuvontapalvelu, jotta voidaan auttaa yksityistä sektoria onnistumaan sääntelyvaatimuksiin mukautumisessa;
67. pitää äärimmäisen tärkeänä, että vihreän kehityksen ohjelmassa esitettyjä taloudellisia tai muita kannustimia ei heikennetä ylikuormittamalla hakijoita hallinnollisilla lisämenettelyillä; korostaa, että sen sijaan yksinkertaistetun ja nopean saatavuuden on oltava pääperiaatteena vihreän kehityksen ohjelman täytäntöönpanossa; katsoo, että pääomavaatimusten on oltava riskiperusteisia ja että niiden suunnittelussa ensisijaisena tarkoituksena on oltava pankkialan vakauden säilyttäminen; vastustaa siksi vihreiden tukikertoimien käyttöönottoa;
68. kehottaa EU:ta erityisesti lisäämään ilmastorahoitustaan kehitysmaille ja etenkin vähiten kehittyneille maille, pienille kehittyville saarivaltioille ja hauraille maille sekä asettamaan etusijalle investoinnit selviytymiskyvyn parantamiseen, innovointiin, sopeutumiseen ja vähähiilisiin teknologioihin sekä ilmastoystävälliseen infrastruktuuriin; katsoo, että tarvitaan lisätoimia tietämyksen jakamiseksi, valmiuksien kehittämiseksi ja teknologian siirtämiseksi kehitysmaihin;
69. muistuttaa, että kehitysapu on välttämätön mutta ei riittävä keino auttaa kumppanimaita saavuttamaan ilmastotavoitteensa ja tukea niiden siirtymistä kestävämpään talousmalliin; korostaa tarvetta kehittää innovatiivisia rahoitusmuotoja ja maksimoida yksityisten yritysten, rahoituslaitosten ja kehityspankkien rooli ilmastotoimissa ja kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanossa erityisesti luomalla asianmukaisia kannustimia ja edistämällä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia;

Tutkimustyön hyödyntäminen ja innovoinnin edistäminen

70. korostaa, että tutkimukseen ja teknologiaan liittyvä kehittämis- ja innovointitoiminta on ratkaisevan tärkeää yhteiskunnan puhtaan siirtymän kannalta; katsoo, että nykypäivän muuttuvassa maailmassa Euroopan teollisuuden, myös pk-yritysten, on mukauduttava ja sopeuduttava pysyäkseen edellä kilpailijoitaan; korostaa tarvetta edistää investointeja tutkimukseen ja innovointiin;
71. tukee voimakkaasti sitä, että vihreän kehityksen ohjelmassa sitoudutaan selkeästi tutkimukseen ja innovointiin; muistuttaa, että on tärkeää varmistaa kunnianhimoinen talousarvio Horisontti Eurooppa -ohjelmalle, ja pyytää neuvostoa ja komissiota hyväksymään ohjelmalle ehdotettua rahoitusta koskevan parlamentin kannan; korostaa, että muiden EU:n rahastojen määrärahoista olisi varata nykyistä suurempi osuus puhtaan teknologian alan tutkimukseen ja innovointiin;

72. painottaa, että komission tämänhetkisessä ehdotuksessa keskitytään pääasiassa hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen; pyytää komissiota tukemaan innovatiivisten teknologioiden tutkimusta, myös tieteen eturintamassa tehtävää tutkimusta, joka liittyy hiilidioksidin sitomiskyvyn ja uusien negatiivisia päästöjä aiheuttavien teknologioiden kehittämiseen, mukaan lukien uusin tieteellinen kehitys ilmastonmuutosta kestäväen maatalouden alalla, ja pyytää sitä myös tukemaan tällaisten teknologioiden käyttöönottoa;
73. korostaa mahdollistavien digitaalitekniologioiden, kuten tekoälyn, 5G:n ja superlaskennan, merkitystä sille, että voidaan parantaa ilmasto- ja ympäristöpolitiikan suunnittelua; katsoo, että asianmukaiset investoinnit digitaalitalouden ja -teknologian tutkimukseen ja innovointiin ovat ratkaisevan tärkeitä, jotta voidaan parantaa Euroopan teollisuuden maailmanlaajuisia kilpailukykyä ja edistää samalla ilmastotavoitteiden saavuttamista; edellyttää, että vihreän kehityksen ohjelmassa esitetään kattava ja kunnianhimoinen teknologiaan ja tieteeseen perustuva strategia hiilineutraalin Euroopan saavuttamiseksi viimeistään vuoteen 2050 mennessä;
74. on sitä mieltä, että vihreän kehityksen ohjelma tarjoaa myös mahdollisuuden luoda yhteyksiä siihen osallistuvien alojen välille, minkä pitäisi johtaa yhteistoimintahyötyihin; katsoo muun muassa, että biotalous antaa meille mahdollisuuden luoda tällaisia yhteistoimintahyötyjä eri aloilla ja täydentää kiertotaloutta; korostaa tarvetta investoida tutkimukseen ja innovointiin, jotta löydetään uusia tapoja tehdä unionin taloudesta kestävämpi ja tehokkaampi siten, että maatalousala on osa ratkaisua;

Vältetään vahinkoa – kestävyiden sisällyttäminen kaikkiin EU:n politiikkoihin

75. suhtautuu myönteisesti ajatukseen vähentää byrokratiaa, joka haittaa investointeja ympäristöystävällisiin teknologioihin, ja pyytääkin kaikkien alojen asiantuntijoita edistämään ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatetta;

EU edelläkävijänä

76. suhtautuu erittäin myönteisesti lukuun ”EU edelläkävijänä”, sillä EU:n on ehdottomasti osoitettava johtajuutta, koska sen osuus päästöistä on 9 prosenttia ja osuus väestöstä 6,8 prosenttia; korostaa kuitenkin, että vaaralliset kynnykset voidaan välttää vain, jos muut taloudet noudattavat kunnianhimoista ilmastopolitiikkaa ja nostavat kansallisesti määritellyt panoksiaan;
77. korostaa tarvetta lisätä uusiutuvan energian toimituksia unionin ulkopuolelta ja sitä, että energiapolitiikasta on tultava EU:n ulko- ja naapuruuspolitiikan keskeinen osa;
78. kehottaa nimittämään ilmastonmuutoksen torjunnasta vastaavan EU-suurlähettilään, jolle annettaisiin EU:n puolesta valtuudet pitää yhteyttä kolmansiin maihin ja suuriin globaaleihin talouksiin sekä saada ne tukemaan nollanettopäästöjen saavuttamista vuoteen 2050 mennessä ja jopa näyttää tietä kunnianhimoisemmille tavoitteille; katsoo, että Euroopan parlamentin olisi näytettävä tässä esimerkkiä ja siitä olisi tultava ilmastoneutraali toimielin vuoteen 2050 mennessä;

79. kehottaa komissiota ja neuvostoa toteuttamaan EU:n ja Kiinan huippukokouksen valmistelut siten, että EU ja Kiina voivat huippukokouksessa päästä sopimukseen yhteisistä lisäponnisteluista;
80. suhtautuu myönteisesti sitoumukseen käyttää kauppapolitiikkaa Pariisin sopimuksen ja muiden tärkeiden ympäristötavoitteiden täytäntöönpanon helpottamiseen; korostaa, että ilmasto-, kauppaa- ja teollisuuspolitiikan on oltava tiiviisti sidoksissa toisiinsa; tähdentää, että maailmanlaajuisesti tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi kaikkien toimenpiteiden olisi aina oltava WTO:n sääntöjen mukaisia, niiden olisi perustuttava perusteelliseen vaikutustenarviointiin, ne olisi sisällytettävä osaksi teollisuusstrategiaa eivätkä ne saisi vaarantaa kauppamahdollisuuksia;
81. muistuttaa, että ilmastonmuutos vie pohjaa kehityksessä ja köyhyyden vähentämisessä tapahtuvalla edistymisellä ja saattaa ajaa miljoonat ihmiset äärimmäiseen köyhyyteen vuoteen 2030 mennessä; korostaa siksi, että vihreän kehityksen ohjelman ja Agenda 2030:n täytäntöönpanon on oltava tiiviisti sidoksissa toisiinsa; toteaa, että EU:lla ja muilla suurilla hiilidioksidipäästöjen aiheuttajilla on moraalinen velvollisuus auttaa kehitysmaita sopeutumaan ilmastonmuutokseen ja ehkäistä ilmastonmuutoksen aiheuttamaa omaan tahtoon perustumatonta muuttoliikettä;
82. huomauttaa, että ilmaston ja ympäristön suojeleminen on maailmanlaajuinen tehtävä, jonka vastuualueet ovat eriytyneet; korostaa, että kansainväliset hiilimarkkinat voivat auttaa vähentämään kustannuksia ja saamaan muut suuret taloudet nostamaan tavoitetasoaan; korostaa siksi, että on äärimmäisen tärkeää luoda Pariisin sopimuksen 6 artiklan mukaisia puhtaan kehityksen mekanismeja varten sitova kehys, jonka olisi sisällytettävä tarvittavat suojaustoimet kaksinkertaisen kirjaamisen estämiseksi ja hankkeiden korkean laadun varmistamiseksi;
83. katsoo, että ilmastostrategiat on sisällytettävä olennaisena osana EU:n yhteistyöhön kehitysmaiden kanssa siten, että noudatetaan räätälöityä ja tarveperusteista lähestymistapaa, ja että yhteistyössä on varmistettava paikallisten ja alueellisten sidosryhmien, kuten viranomaisten, yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan, osallistuminen ja siinä on otettava huomioon kumppanimaiden kansalliset suunnitelmat ja ilmastostrategiat;
84. pitää ilmastodiplomatian painottamista myönteisenä ja vaatii, että tulosten aikaansaamiseksi EU:n on puhuttava yhdellä äänellä ja varmistettava kaikkien politiikkojensa ja koko toimintapoliittisen syklin johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus kestävästä kehityksestä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti sekä käytettävä kaikkia asiaankuuluvia ulkoisia välineitään yhteisen edistymisen vauhdittamiseksi; korostaa lisäksi, että kaiken EU:n ulkoisen toiminnan ympäristönäkökohdat olisi arvioitava;
85. korostaa, että kattava Afrikka-strategia ja tuleva AKT:n ja EU:n kumppanuussopimus tarjoavat ainutlaatuisia mahdollisuuksia antaa konkreettinen muoto vihreän kehityksen ohjelman ulkoisille näkökohdille, tarkastella uudelleen EU:n kumppanuutta kehitysmaiden kanssa ilmaston ja ympäristön kannalta sekä saattaa EU:n politiikat vastaamaan sen viimeisimpiä kansainvälisiä sitoumuksia;

86. muistuttaa, että on tärkeää sovittaa yhteen kestävä kehitys ja pitkän aikavälin kasvu, ja katsoo, että kaikissa kumppanuuksissa kehitysmaiden kanssa olisi otettava asianmukaisesti huomioon ilmastotoimien sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset erityisesti työpaikkojen luomiseen ja niissä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota pk-yritysten tarpeisiin;
87. korostaa, että EU:n olisi toteutettava paikallisväestön tarpeiden mukaisia toimia kehitysmaiden talouskasvun ylläpitämiseksi;
88. korostaa tarvetta rajoittaa EU:n jäteresurssien vientiä, tehostaa kiertotaloutta maailmanlaajuisesti ja ottaa käyttöön kertakäyttömuovien maailmanlaajuinen kieltö;
 - o
 - o o
89. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.